

и носиль на гръба си. *ib.* 1872 р. 98. Лоарска войска ся приближаваше до гърбове-тѣ имъ. *ib.* 168. Найголѣмо-то желаніе на погранични-тѣ князове бѣше да глѣдатъ да си уголѣмяватъ владенія-та отъ гърба на съсѣдни-тѣ си народи. *ib.* 1873 р. 138. Прѣди три години всички ти имотъ баше тоя кожухъ, чо глядашъ на гръба ми. *ib.* 243. Кости-ти навсаждѣ ся озѣбвать, гръбъ-тѣ ся прѣгръбавва. *ib.* 1874 р. 76. Той падна по гърба си долѣ. *ib.* 1875 р. 145. До онѣзъ минута тѣхния (*на теленца*) грѣбецъ не е осищалъ нито единъ пѣтъ даги стѣргать съ чесало-то. *ib.* 1876 р. 54. Забратки—крайща-та имъ връзани отдрѣ и пропустнати *по гръбове-тѣ имъ*. Ч. 37. Сѣти щешъ ставашъ пишманъ и щетърсишъ селото, и то ще си обѣрне гърбътъ. Зк. 49. Азъ искамъ да свала отъ гърбовете ви тѣшкия крѣстъ. З. 19. Тѣ сѫ пропиле сичко отъ гърба (*пропулями все, что ни было на тѣло*) *Tb.* 32. Гръбомъ Гръбишкомъ *нар.* задомъ, спиною: Кога ся обрѣнемъ гръбомъ камъ огъни. *L. D.* 1872 р. 118. Петко съдеше отпредъ гръбишкомъ къмъ срѣдоморека. *PA.* 134. 2) трудъ, траты, расходъ, счетъ: Сега новый майсторъ прибира при себе и ученицы (чирады), отъ кои-то му ся стои да печали по нѣчто отъ гръба имъ. *L. D.* 1873 р. 216. Крадено-то гы пріучва да живѣятъ на чюждъ гръбъ. *ib.* 198. Тія млади, тѣ още живѣятъ на башинъ гърбъ. Зк. 114. Азъ видѣхъ, че челякъ може да живѣе на людски гръбъ (*я понялъ что можно жить на счетъ другихъ*). *P.* 110. Вдовицы-ты и сырачетата на живи-умрѣли длѣжницы сѫ стоварени пакъ на тѣхънъ (*на замодавцы-ты*) гръбъ. *L. D.* 1869 р. 180. 3) спинка стула: Нѣколко же ни наслониле немощнитѣ си глави на гръбоветѣ на столоветѣ, които стоехѫ предъ тѣхъ (*въ католишката церковь*). *Tb.* 19.

Гръбястъ *пр.* выпуклый: Задний край на уице є малко гърбясто и є пѣхнъто и заковано съ клѣчка отзадѣ въ пльзицѧ. *Пк.* 49.

Гръгалчо *въ насмѣшиливомъ прозвищѣ*: Маминъ Гръгалчо! Ч. 183.

Гръделивъ *пр.* тѣславный: Повтаряхъ гръделиво войскаре-тѣ (*повторяли тѣславные покорители столицы*). *P.* 155.

Гръдестъ *пр.* широкогрудый, грудистый: Глѣдай да земешъ умна жена и гръдестъ конь. Ч. 157.

Гръдъ Гръдулявъ Гръдомазенъ *пр.* дурной; безобразный: Богъ те убили мои стара майко! Що ми пущи гърди-не абери,—Да си турамъ стадо неброено. *M.* 57. А на мене, дружки, Едно старо харо, Мече гърдуливо, Куче трескуливо. *ib.* 283. Ама му є син-отъ гърдомазенъ; Горна рилка дури до челбинка, А должна-та дури до пояса.